

славова з Книгининами частин підміських грох обох Бистриць.

Виязначив голова равертії п. д-р Левий в розмові з предльвівської „Хвілі“, ено понад головою громадянства. Прибичительственного комісарова не має українвників. Польська влаа була трох репреайнського населення, в руку, без попузуїнськими організаюого двох з них (п. ігупович), хоч ті і слятьраїнського громадянсвої мандати. Твоавчславова гереадезо й недемонстратично. іяток та справа не у рефінитивного вирівго, як довго СтаниКнигининами утравляьственні комісари. Та доконаним фактом. інський є тої думки, Станиславова з міаами упростить адміничччється до покраіних відносин.

раїнського становища під бататьома огляне. Український вплив, яких громадах був дозменшиться у Великім де відсоток україння вноситиме 20.5. го значно менше дбаінські інтереси, однораючи на підміськеикі тягарі. Створення ниславова є ділом деих політичних партій, м залумали іднестиьського елементу. На

Справа О. Вербенець і Жиди.

с. 2

4. 265

Льояльність жидівських послів супроти поліційних прантин.

Єдиним, що справу Ольги Вербенець порувшла на союмовій арені, були українські послы. Зібравши відповідні матеріяли, Українська Парламентарна Репрезентация рішила зголосити нагале внесення щоби таким робом висунути справу нагайчо на союмову арену. Згідно союмович регуляціям, для зголошення нагало внесення потрібно щонайменше 45 підписів. І ось, зібравши підписи, українські послы стайнулись з відмовою з боку Жидівського Клубу. Жидівська парламентарна репрезентация сішила „не вмшуватисі до цієї справи“, бо, мовля, їхній лідер, д-р Леон Райх, дістав якісь „таїні відомости“, які йому не дозволяли „вгажуватися“. Видно, що ті „відомости“ були чималої ваги, коли спонукали Жидівський Клуб промовчат і навіть конфіжату „Хвілі“, яка в першому пориві відважилася перепдрукувати за „Дзєннік-ом Ярославск-им“ історію пригод Ольги Вербенець. Чому лише ті „відомости“ залишилися тайною Жидівського Клубу? Варто зазначити, що міністр внутрсправ Гібкер знав про справу Ольги Вербенець вже ранійш, себто ще перед відповідними заходами Української Парляч. Репрезентации. Отже заохлить питання: чи „нейтральне“ становище Жидівського Клубу подиктоване його послыдоваюю льояльністю супроти адмірїстраційного апарату уряду Вл. Грабского, чи якоюсь обіцякою відповідної компенсації за мовчанку?

Фактом є, що лише завдяки патріотизмові жидівських сіонїстів справа Ольги Вербенець не ввійшла на арену союмового пленум. Бо не стало потрібної кількості підписів під проєктоваччи нагалим внесенням і воно мусіло піти лише у формі звичайної інтерпелации, себто ждатиме своєї черги — до часу розписання нових виборів!...

З польських партій ані одна не важає поцільним поцікавитися страшними пророчиями заявлято конфіскованих газет. Ось так виглядає у польських і жидівських послів почуття прийнятих на себе обовязків оборони законности, життя і особистої безпеки громадян!...

Пам'ятаймо: Рідна Школа — це на